

LA CAMPANA DE GRACIA

LA MILICIA FORZOSA.

¡Ara si que anirém bè!

EL TIBURON Y LO XANGUET,

ja 'ls hém pescat y están á punt de sortir pèls carrers, plens de caricaturas y dé xispejants treballs literaris: á ral cad' un com tots los anys. Será una cosa, que ja la veurán!..

Com son tant los pedidos que se 'ns han fet, supliquém als nostres corresponsals que no s' adormin, sino farian tart.

Are que hi son á temps que demanin.

CARDEDEU.

RA l' dijous cap al tart.

Contra una població que t'è sols un grapat de casas, s' hi dirigia lo bó y millor de las faccions de Catalunya, tal com se dirigeix lo llop sobre una manada d' ovellas.

Saballs, lo sèu catxorro, Huhuet, Miret y altres cabecillas davant de tres mil homes, 200 caballs y un canó ¡que valents! anavan á tirarse al damunt de una vila defensada per 40 homes.

Per cada un dels defensors, vuitanta enemichs!! Aixó esglaya!

Quatr' horas mortals los heróichs voluntaris de Cardedeu defensen las tapias de la població y com altres espartans detenen l' embestida d' aquell exércit de fanátichs. Fán lo que no havian fet los veteranos mes bèn trempats al foch de las batallas.

Desesperats de defensar per mes temps aquellas débils tapias; mes no de defansarne sas personas, se dirigeixen á l' iglesia, y desde 'l campanar segueixen fent un foch horrible.

Entran los carlins á la població com un torrent desbordat: roban, saquejan y assassinan.

Algunas casas alsan per l' espay negras y espesas fumaradas: sembla que per medi de la destrucció volen amilinar als intrépits voluntaris que ab mes ardor que may segueixen defensantse.

Passa la nit, illuminada pèl foch dels incendis: vé la matinada y encare 's defensen.

Son no més que 40; pero una idea 'ls fá forts y una esperansa 'ls alenta: la idea republicana; la esperansa de que no se 'ls abandonarà, la esperansa de que las forsas de la República anirán á deslliurarlos, premiant sa indomable valentia.

¡Ah! Passan las horas, horas mortals de febra y de desesperació: la carlinada mes furiosa que may arriba ja á las portas de la iglesia.

—Rendiuvos, diuhen als braus voluntaris, rendiuvos y se 'as perdonarán las vidas.

Mes ells que saben lo que val la paraula dels assessins y lo que val la sèva honra, no pensan mes que en defensarse.

Y 's defensen, en tant que 'l petróleo innnda l' iglesia de un mar de foch.

—Rendiuvos, rendiuvos, los diuhen ab crits desgarradors sas esposas, sas mares, sos fills, sas germanas, totas las personas que 'ls estiman.

—Primer morir matant, diuhen los ardorosos defensors de la República.

Y las fiamas del petróleo van creixent. Y lo fum qu' exhalan se fica per l' escala del campanar com per una xamaneya, asfixiant als heróichs soldats de la República.

¡Ah! no 'ls asfixia tant lo petróleo com l' idea de que se 'ls pot deixar desamparats.

Quatre horas han defensat las tapias de la vila: déu horas lo campanar, ¡Ab catorz' horas no han rebut lo mes petit ausili! No mes que un grapat de voluntaris de Granollers ha tractat en vá de rompre las filas dels enemichs.

¡Situació cruel y anguniosa! Los medis de defensa s' acaban, los defensors de Cardedeu s' entregan als partidaris de la mes estúpida de las causas!..

Aquell valor, aquell heroisme que devia asombralos no féu mes qu' exasperar sos cors de hiena ¡ah! ¿Com han de comprendre lo valor

los que tal causa defensen y de tal modo la defensen?..

Al péu del cementiri de Vilamajor foren fusellats divuit d' aquells valents.

Un d' ells havia sigut mort á bayonetassos pèl camí.

Una práctica inquisitorial distingí lo sèu martiri: cada un d' ells rebé una candela: quan la candela s' acabava, deixava de viure ¡Ah! veure lo que ha de durar la vida de un hom; tenint al davant un símbol que 'ns indica que 's vá gastant, gastant per minuts, per segons... no més polen concebir aquesta cruel idea los que somnian ab la restauració dels torments inquisitorials.

Per fa'ita d' ausili, secumbiren los valents voluntaris de Cardedeu, que no per falta de valor, que molt mes feren de lo que devian.

Cardedeu dista de Barcelona dos horas de carril: la defensa durá mes catorz' horas.

En lo millor del atach 1.600 homes de Girona baixaren fins á Mataró, y quan tothom creya que anavan á caure sobre Cardedeu, vejé tothom que s' allotjavan tranquilament en las casas, passant la nit del dijous y part del dematí del divendres en aquella ciutat.

¡Quan marxaren foren destinats á Sant Martí de Provensals!

¡Ah! si nosaltres fossem primeras autoritats, are que la premsa ha de callar, parlariam! Are que l' exércit está disciplinat, are que no hi ha excusa, diriam per quinas rahons no socorreguerem la vila de Cardedeu, ho diriam per honra nostra y per tranquilitat nostra, per que no voldriam pas que atormentessin nostres somnis las ensangrentadas sombras de aquells divuit homes fusellats ab la candela á las mans, al péu de las parets del cementiri de Vilamajor!..

BATALLARAS

En Sixto Camara y en Ruiz Pons van á ser trasladats á Espanya,

Tant-de-bó qu' eternament descansin en terra republicana.

Ha mort en Rios Rosas. La monarquía constitucional ha perdut á un de sos adalits mes fermes: la patria á un de sos oradors mes ilustres.

A pesar d' haver ocupat los primers puestos de la nació, no ha deixat de capital mes que.... ¡tres duros!

Es precis venerar l' honradés ahont se vulga que 's trobi.

Lo que no havia lograt en vida, en Rios Rosas, ab una mica mes ho logra després de mort.

Per una qüestió d' etiqueta, en son enterro, sobre si 'l poder executiu havia d' anar al davant ó bé al darrera, lo poder executiu y la mesa de l' Assamblea 's posaren de punta, y per un moment s' olvidaren en Castelar y en Salmeron que sobre l' etiqueta, herencia de la monarquía, hi ha la patria y la república.

¡Ah! ell l' hauria bèn tret en Rios Rosas, si després de mort crea en la República un conflicte que no havia pogut crear durant sa vida, ab tota la sèva eloqüencia.

Lo govern ha donat certas disposicions sobre la premsa.

Pero sembla que alguns gobernadors abusan de las facultats extraordinarias que han rebut.

Que 's castigui al que fomenti l' insurrecció, al que donga noticias falsas, al que fassa coneixe 'l moviment de las columnas... está

molt bè, es útil, es necessari; pero fer servir aquestas facultats per ocultar la veritat, una vegada 'ls fets han succehit, á fi de que la responsabilitat que hajan pogut contreure certs governants quedi amagada, aixó ni es just, ni es democrátich, ni es digne.

Després de lo de Cardedeu, tots los periódichs locals foren apercibits.

¿Perqué?..

¡Ah! ¿No resulta d' aquells fets, d' aquell abandono, d' aquella desidia, una gran, una tremenda responsabilitat?

Donchs are aquesta es doble: es doble, per haverla contreta y per haverla amagada.

Sápigho 'l govern; sápigho 'l país.

En Romero Robledo ab quaranta mes s' ha passat 'ls Alfonsius.

Per ço havia fet la revolució d' Setembre.

Per l' alegria que dona destronar y tronar reys.

Ab motiu de tronarlos, bó es aquell refran: Qui oli remena 'ls dits se n' unta.

Lo Tornado apressá al barco filibustero *Virginius* ab lo fill de 'n Céspedes, Bembetta y algunas otras personas de importancia.

Mentres á Madrid se treballa per son indult, á Cuba *interinament* se 'ls fusella, y quan l' indult arriba allá, ja son morts y enterrats.

Cuba es d' Espanya?... Y donchs com las lleys d' Espanya y las órdenes del govern espanyol no son lleys ni órdenes pèls governants de Cuba?..

Lo dimars d' aquesta senmana foren duts cinch presoners carlins á la presó de la Ciutadela.

Lo divendres de la semana passada 'ls carlins fusellaren al peu del cementiri de Vilamajor á divuit voluntaris de Cardedeu.

Som tan mansos que bé mereixem anar al escurxador.

En Martinez Campos torna á Catalunya. Vé de capitá general.

Estém segurs que ab ell, no succehirán desgracias tant horribles com la de Cardedeu.

Han sigut cridades totas las reservas. Tots los jóves de 20 anys á defensar la República.

¡Ja no hi valdrá ni 'l privilegi de l' edat.

S'ha declarat l' estat de siti.

Si es contra dels carlins, per bèn declarat.

Si ha de ser contra dels federals, si ha de ser contra de la democracia, aquest estat no 'ns conve....

Ab estat de siti ó sense estat de siti voldriam nosaltres que no succehissen desastres com lo de Cardedeu.

L' Alfonso y D. Nieves han anat á veure á n' en Carlets.

Se diu que 'l primer pendrá 'l mando de las faccions aragonesas.

De segur que 'ls aragonesos dirán que á n' ella l' havian vista mes de quatre voltas davant d' algun senyor, pèl Cósso d' aquella ciutat.

A dintre de Cartagena ja no hi ha mes que tres partits: la tropa, 'ls paisans y 'ls presidaris.

¿No defensen la igualtat absoluta los piratas de Cartagena?..

¿Per qué donchs fan aquestas distincions entr' ells?..

¡Ah! no hi ha mes: lo govern déu atacar la plassa quan antes millor: lo govern faltará si tarda á restablir l' igualtat entre 'ls cantoners: tots á un presiri y ja no hi haurá paisans y tropa: ja serán tots *presidaris*.

Los soldats continuan anant á missa, y fins se diu que algun gefe de columna castiga severament al individu que no hi vá.

¿Qu' es primer: l' ordenansa ó la llibertat de consciencia?..

Aquesta competencia católica que alguns gefes de columna fan als carlins... que volen que 'ls diga, fá olor de Narvaez y Gonzalez Bravo.

Y no s' estranyi ningú que fém cas de aixó: un grá de blat de moro ne produheix dugas ó tres espigas... y per las cosas petites se comensan las grans.

Tant Aumale com Chambord
per pujá al trono deliran,
sens veure detrás del trono
jimbécils! la guillotina.

B.

En Sabariegos ha mort.

Los carlins quan moren tenen mes sort que nosaltres, pues l' enterro no 'ls costa res.

Y que 'ls capellans que van á las partidas, cantan qu' es un gust.

Ah si: lo que 's ells están molt bèn servits.

Tenen liberals que 'ls matan y capellans que 'ls enterran.

REPICHHS

Lo comandant Portillo ha fet presoners á mes de 200 carlins en lo Sabinal; entr' ells hi ha 'l cabecilla Rico.

Las forsas que manava 'l comandant Portillo no arribavan encare á 200 homes.

Veus' aquí un dels cassos práctichs que demostren que 'ls carlins no arriban á ser homes.

Potser retrocedint, retrocedint per l' istil qu' ells voldrian, arribariam al temps dels micos.

En Contreras y sas tropas
jugan sempre á cassar llores
y com fan trunfos las copas
tots se 'n solen anar d' oros.

R.

—Han sigut desarmats los batallons de la Diputació.

—¿En quin cantó?

—En cap, que ne havian arribat á proclamarlo.

Un capellá d' aquells grossos com una bota de set cargas y mes roig que una barretina de pagés, deya:

—Jo menjo molt; pero molt, per mortificar lo cos y seguir la ley de Dèu. Un gabadal de bons talls lo menos que causa es una malaltia y ¿que méns podém oferirli á nostre Redentor que una indigestió?..

A Cartagena s' hi han declarat las febras ab gran intensitat.

Ja feya temps que patian la febra del desvari.

Y are que tenian á mes la febra de la impotencia!..

Quaranta conservadors s' han passat al bando alfonsí.

Aquests conservadors aviat no conservarán mes que la poca vergonya.

En una acció que han tingut
aquets ximplets dels rosaris

entre 'ls morts s' ha sapigut
que un matxo hi havia hagut
carregat d' escapularis.

Prou ha glassat aquest punt
la sanch á dins de las venas
dels que 'n portan sino un,
sent vritat que ja es difunt
qui 'n duya tantas dotzenas.

R.

En Rivero 's presentarà candidat per Sevilla en las próximas elecciones parciales.

Al home que ha donat á l' Espanya tantas monas, no será estrany que per venjarse 'ls sevillans l' hi dongan un bon mico.

Al tirá á pico en Contreras
á «Lo Fernando 'l Católich»
va ser que ab la sèva panxa
lo tocá, y aná de trompis.

A. v.

Lo Terso está malalt.

«Cantéu cantéu nínetas»

En Loma ab las molts pallissas que ha donat als carlistas s' ha captat un nom.

En Loma es l' home de Navarra.

Diu que 'ls carlins de la partida d' Aznar que corra per la provincia de Albacete, van en carros.

Veus' aquí una nova especie de mulas.
Que tirin... que tirin.

Lo ximple Joan de Borbon, pare del Terso després d' haver deixat al seu fill en Espanya, se n' ha anat á Londres.

Se créu que aviat anirá al Polo Nort, que allá no hi arriban las balas.

Un comunalista de Paris que havia estat á Alcoy, un tal Albani, ha fet una revolució á Santo Domingo, fentse proclamar president vitalici de aquella república.

Lo qu' es are de segur que ja no vol las solucions de la Internacional.

Las armas de la futura y definitiva república de França ja no son las flors de lis dels Borbons, ni l' áliga dels Bonapates, ni 'l gall de las antiguas repúblicas.

Ja no son flors ni bestiolas.

La ciencia ha prosperat: las novas armas de la república podrán ferlas los confiters.

¿May dirian que son?]

Una paperina de paciencias

¡Ah! N' han tingut tanta de paciencia, que se 'n mereix una arroba cada republicá francés.

En lo Nort han sufert los carlins un nou descalabro.

Las tunyinas del Nort ja comensan á semblar tunyinas saladas.

La dona del Terso ha rebut órdres del govern francés de sortir d' aquell territori.

A Fransa no volen mes que donas decentes.

¿VERITAT?...

Que sap greu á tot bon pare
tenir fills á la reserva,
exposats á menjar erba,
per mor' de la facció d' are
ab gran perill de patí
per aná á salvar la Espanya,
y de montanya á montanya
sols fer horas de camí?

aixó sí.

Pro que perque aixó no 's diga,
se deixi aquest gran remey,

y aquell de Dèu, patria y rey
la ruina de Espanya siga,
causantne sols destrucció
y lo demés que sol fer,
perque arribant al poder
no 's donga la inquisició?

aixó no.

Que per qui te molts dinés
y viu ab lluna de mel,
fora millor que Isabel
altra volta gobernés,
perque encare que quintés
se 'n podria escapoli,
donant los rals que volgués
mentras no hagués de serví?

aixó sí.

Pro que se 'n escapi 'l rich
ja que tots nexem iguals,
y 'l pobre que no te rals
tinga d' anar al fatich,
tenint tots la obligació
de la federal salvar,
que 'l pobre tinga d' anar
al puesto del que es senyó?

aixó no.

Que algun capellá ximplet
volteji per la montanya
per veure si uns quans rals guanya
enganyant algun pobret,
que ab en Saballs y 'n Marti
y donya Blanca y l' Alfons
ne cobrin contribucions
per poguerse divertí?

Aixó sí.

Pro que vulgan un bon rey
perque á Espanya volen bè
y que ho fan mes que per ré
per posar la santa ley,
filla de la religió,
perque n' es lo desitj seu
cumplir ab la ley de Dèu
perque aniriam milló?

aixó no.

Que hi ha qui vol lo cantó
y sent general pirata,
assesina, roba y mata
á Espanya nostre nació
y 'l que busca es ferse 'ls seus,
per evitar son patí
y junt ab quatre jueus,
n' es cómplice del carlí?

aixó sí.

Pro que ho fá per fi de bè,
per salvar la federal,
y que 'l govern cantonal
es lo que á Espanya convé:
que 'l que defensa 'l cantó
n' es verdader federal,
y que 'l govern actual
n' es fill de la reacció?

aixó no.

Y en fi que Espanya algun dia
acabarà ab los carcundas
donará als piratas tundas,
castigant sa hipocresia,
lo que podrém agrahí
al enérgich Castelar
perque haurá lograt salvar
la Espanya de son patí?

aixó sí.

Pero que la federal
acabarà aviat sa vida
y Espanya estarà rendida
baix privilegi real:
que 'l poble (de massa bó
encar que está escarmentat)
tornará á ser enganyat
per los de la insurrecció?

aixó no.

GESTUS.

CANTARELLAS.

En la doctrina carlista
roba, asesina, fes mal
que després ab un rosari
tot te será perdonat.

D. Alfonso deya un dia
després de perdre un combat:
—Detrás de dur *cuernos* palos:
ja t'è rahò aquell refran.

J. R.

Tens uns ulls que m' extasían,
tens una boca qu' encantas
y... (l' altre tros de cansó
se me l' han menjat las ratas.)

P.

Tant que odiava á n' als carlistas
y are 'ls ódio mes nineta,
puig per ells en Castelar
m' ha cridat á la reserva.

B.

Hem tingut ocasió de veurer y llegir al-
guns trosos dels Almanachs El Tiburon y
Xanguet de 1873 y 1874, podém assegurar
que, tant en caricaturas, com en la part d' es-
crit, serán 'ls anys que deixarán mes satisfet
al públich. Dibuijos ab profusió de tots tama-
nyos, ab caricaturas xistosos de personatjes
importants de tot arréu, donan tal amenitat
als intencionats y satírichs escrits de ditas
publicacions, que no duptém pas mica, tindrán
una gran acullida del públich.

EPICRAMAS

—Jo t' estimo molt Blanqueta...
—Com jo no 'm pots estimar.
—Te dich que si
—No hi convinch
—Donchs bueno: estém empatats.

F. G.

A un sabi qu' era molt pobre
vá dirli un rich ignorant:
—Vosté es un diamant en brut
—Y vosté un *bruto* ab diamants.

J. R.

CUENTOS

Una criada catalana, sempre preguntava á la
sèva mestressa que era castellana:
—¿Com se 'n diu de un carrer en castellà?
—Calle, muger, calle, l' hi responia cada cop
que sentia una pregunta tant necia.
Y la criada murmurava:
—Sempre 'm diu que calli.

Un capellá molt talós se feu inspeccionar lo
cráneo per un frenólech.

Aquest l' hi digué:

—Home, vosté t'è l' organo de la filojenitu-
ra molt desarrollat.

—Ho crech molt bè, contestá: porque allí
ahont m' estich, tothom me dia —*Para*.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas ó endavinallas que poden insertarse
los ciudadanos Policarpo, A. F. O., Pau Pallús, Manel Mira-
peix, Gestus, Un músich de Vilafant, Un guanter, Avi vell y
dos paraguas de cotó.

N' han remesas que podrian arreglarse, los ciudadanos Un
tossut, Carmeta Simon, Un tal Pelendengas, Lenam Narud y
Vilanoví de la Geltrú.

N' han remesas que no son admissibles per mal versifica-
das, fáciles d' endavinar ó vulgars, los ciudadanos F. Gior y Ll.,
Nela, Anton Cansons, Un quinto de Reus, Marieta y Conchita
modistas, Broquil, Piñonciu, Ton Cistellé de Reus, Una noya
de Reus, Tripetas de Sabadell, Hilarion Mendiuheta, Un
sabi-asa, Adeo de Figueras; Pallofa y un vagamundo.

Ciudadans Cadiraire. Lo que 'ns envia no pot anar.—Pepet
Plom. Y lo de vosté tampoch.—Marieta y Conchita modistas.
Sentim tenirlos que dir lo mateix.—Pallofa. Y lo mateix á
vosté.—Reflet. En lo que 'ns envia hi ha molts cosas bon-
nas, las aprofitaré.—A. F. O. Idem, idem.—Pau Pallús.
Idem, idem.—Josep Ponas. Alguna cosa s' aprofitará.—
F. Gior y Ll. Idem, idem.—Un vagamundo. treballi que vosté
serveix.—Manel Mirapeix. La lletrata está bastant corrent.—

Vilanoví de la Geltrú. No s' enfadi lo sèu está bè versificat;
pero busqui ideas mes xispejants.—Lemgriu Alp. Lo mateix
que al anterior.—Un guanter. En los sèus quentos no hi tro-
bém lo compte.—Papanatas. Lo quento que 'ns envia t'è mes
anys que vosté.—Un tossut. La idea de sa cantarella n' es
molt gastada.—Un mosquit. Las copias que 'ns envia son co-
pias de noms y de fets: ab pocas variants ja han sigut publi-
cadas: lo quento bè.—Aque'l mateix. Lo pensament de la
sèva poesia es bonich; la versificació no pot anar ni ab cur-
riolas.—D. M. Quan vulga traduhir alguna cosa fassi que
siga mes bèn triat, y no 'u dongui com are per original.—
Un grapat d' unglas. Molt ben versificat es lo que 'ns envia;
lástima que no siga mes xispejant.—Belero. Si vol que se l'
hi insertin, envihi cosas millors.—R. M. Girona. Lo pensa-
ment de fer un almanach com lo que 'ns indica, feya ja tant
temps que 'l teniam que ja está á punt de acabarse: aixó fá
que no poguem admetre las sèvas proposicions: no obstant si
alguna cosa vol enviarnos per ell, l' hi agraíram.—Ana Droj,
Nos enterarém millor de lo que 'ns diu: l' hi agraíram l'
anécdota.

SOLUCIÓ

á las dos xaradas y a la endavinalla
del número anterior.

—¡Vritat que fá molta TRO-PA
encar donya RE-PA-RA-DA!

—Prou: jo 'u creh, si la PERRUCA
l' hi tréu trent' anys de la cara.

JOSEPH PONAS.

Han endavinat totes tres solucions los ciuta-
dans Manel Mirapeix, Tripetas de Sabadell, Hila-
rion Mendiuheta y Dignitat, Gestus, Lluisseta de
Vallmort, Maria de la Cattera, Joseph Magre,
Margarideta Patllaria de Figueras, En Bato, Ta-
tu-Burru, Un músich de Vilafant, La tortuga de
'n Violins, Francisqueta de ca'l Becu, Un de la
canalla de Tiana, kullat y Roig Pintor, Pere Gil-
let Barber, Un dallonsas, Un que viu entre Tot-
sans y Manresa, Un somnia truytas, Noya de cal
Boté, Noy gran de ca 'l Antonet, Papanatas, Un
sabiasa, Adeo de Figueras, Un mosquit, Un guan-
ter, Vilanoví de la Geltrú, Dos paraguas de co-
tó, Un tal Pelendengas, Lo Duch de la Catarina,
Nela, y Lemgriu Alp.

Han endavinat las 1.ª y 2.ª en Pere Butriga,
Tresina de 'n Manelet, Fustereta de 'n Diopa, y
Un vagamundo: ha endavinat la 1.ª no mes l'
Avi de 'n Ninus, y la 2.ª no mes Un Tarrasench
enamorat, Un home que vá per las teuladas, y
en Lenam Narud.

XARADA

I.

DE 4 SOLUCIONS.

Ultima moda.

N' es ma primera una lletra
y ma lletra n' es ma dos:
tambè es lletra ma tercera
y ab tals datos tens cinch tots.

Lo primer n' es un article
que sens dupte s' usa molt
pera fer lo xocolate.

Adjetiu n' es lo segon
qu' es equivalent á incrédul
en cosas de religió.

Lo tercer n' es castellá
y n' es de vell lo renom.

Per escriure esta xarada
vaig tenir una quart tot.

Quan de lo caball se baixa
lo mèu quint tot fá tothom.

No dupto qu' esta xarada
endavinarás lector
després de pensá una mica
y haverte dit tot aixó

JOAN RAPECH.

II.

L' hu n' es lo primer de dos:
mes val ser tot, que orgullós.

UN MÚSICH DE VILAFANT.

ENDA VINALLA.

Tots los vells casi bè m' usan
sense haver fet res me prenen,
quan me donan, quan me venen
quan de péndre'm molts s' escusan;

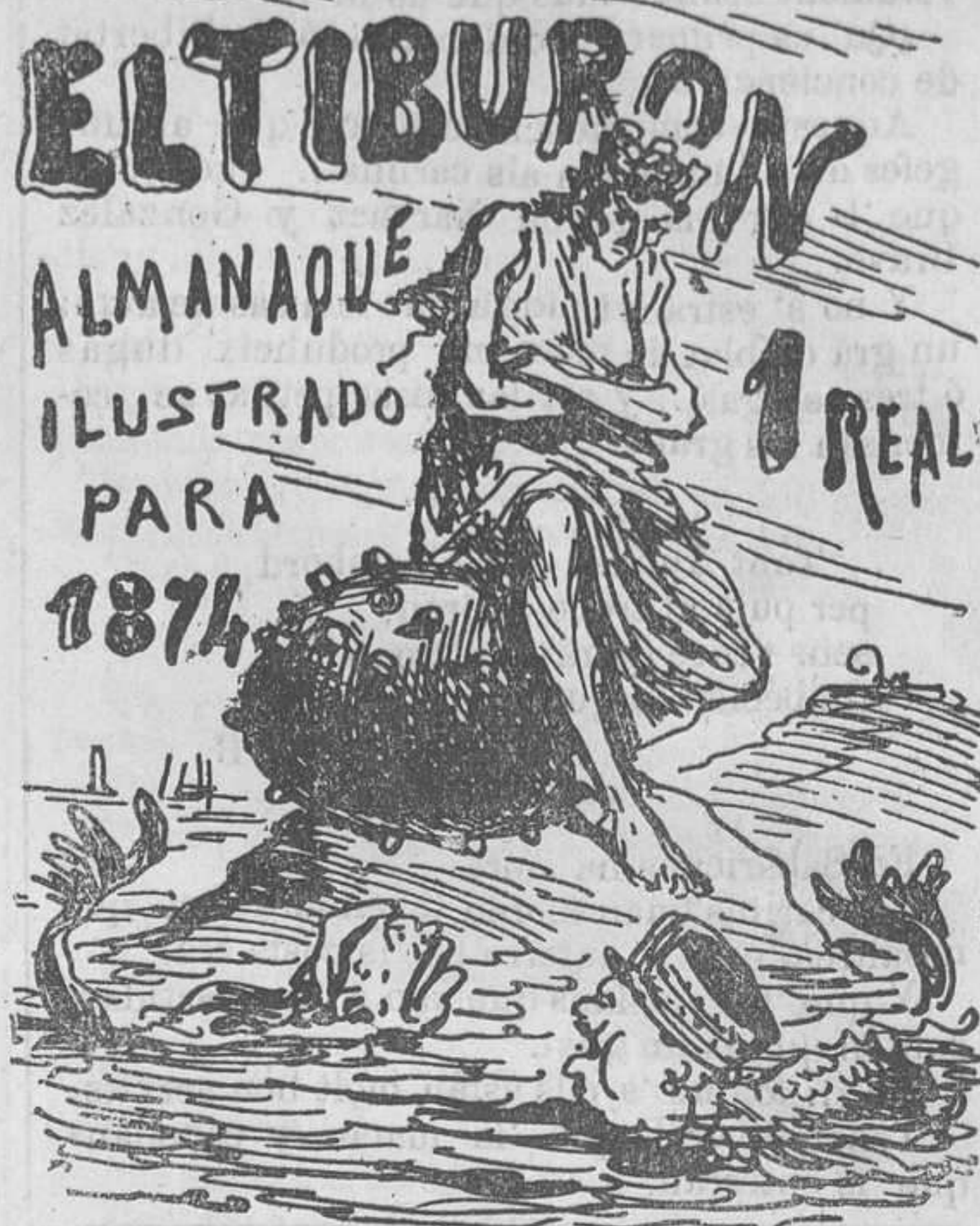
y es que sens ferlos cap mal
á molts homes faig plorar...

¿Qui no 'm podrá endavinar
haventho dit tot com cal?..

MIRAPEIX.

(Las solucions en lo próxim número.)

¡¡ALTO!! ¡¡ATENCIÓN!!
DENTRO POCOS DIAS SALDRÁN

Año 11 y 12 de su publicacion plegado de
chispeantes caricaturas y escritos humorísticos.

VALDRA SOLO UN REAL.

Escrit ab molta xispa per varios gats dels
freres y enllustrat ab molts caricaturas.

SOLS VALDRÁ UN REAL.

Tothom que vulgui adquirir ditas publica-
cions, tant los corresponsals y particulars de fo-
ra com de dins, que las demanin al ciudadá I. Lo-
pez editor, Rambla del Mitj número 20, Bar-
celona.

Any primer escrit per D. Pau Bunyegas,
il·lustrat per T. Padró.

Molts xispejants escrits y gran número de
hermosas caricaturas.

En la librería de I. Lopez, Rambla del Mitj,
n.º 20, SE VENT Á RAL.

Imp. de la V y F. de Gaspar, Ataufo, 14.

I. Lopez, editor, Rambla, 20.